

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 19: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Optrækning af gebyr for behandling af sager om typegodkendelse m.v.). Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 8/10 98. Første behandling 27/10 98. Betænkning 2/12 98).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 3 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 2 stemte for, 92 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 10: Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Færøernes Stift og ophævelse af lov for Færøerne om Kirkernes Styrelse m.v. Af kirkeministeren (Margrethe Vestager). (Fremsat 7/10 98. Første behandling 27/10 98. Betænkning 2/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 39: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 8/10 98. Første behandling 21/10 98. Betænkning 26/11 98).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Nødgaard (DF):

Dette lovforslag, som Folketinget har haft til første behandling, indebærer, at ikke mindre end 4.051 personer nu skal have dansk statsborgerskab, og det er det største antal, jeg i de 8 år, jeg har siddet i Folketinget, har set samlet i ét lovforslag.

Så kan man komme med, at det er på grund af, at der har været en pukkel, og hvad ved jeg, og det kan måske også være rigtigt. Men flere forslag vil følge efter dette forslag, så jeg vil nok vove at påstå, at vi kommer op på, at en halv snes tusinde har skullet have dansk statsborgerskab, når vi er nået gennem folketingsåret.

Dansk Folkeparti har som sædvanlig stillet en lang række ændringsforslag, fordi vi mener, der er en lang række personer, der skal udtages af lovforslaget. Jeg kan bare lige i flæng nævne, at det er folk, der er ude af stand til at klare sig

selv økonomisk, det er folk, der ikke har en ren straffeattest, og det er en lang række personer, som har gæld til det offentlige. Disse tre ting, jeg nævner her, burde gøre det soleklart for det store flertal af Folketingets medlemmer, at sådanne personer ikke burde have dansk statsborgerskab, og det er i lyset heraf, at Dansk Folkeparti har stillet de ændringsforslag – ganske enkelt for at mindske antallet af dem, der skal have dansk statsborgerskab.

Venstre og De Konservative siger, at de ønsker en opstramning i reglerne om tildeling af dansk statsborgerskab; men når man ser på, hvad der er kommet af ændringsforslag fra Venstre og De Konservative til det foreliggende lovforslag, er det faktisk i realiteten næsten lig nul.

En anden ting, der gør sig gældende, er, at når vi behandler lovforslag her i Folketinget, er det normalt sådan, at man kan se bagest i lovforslaget, hvilke økonomiske konsekvenser det vil have. Men i forslaget her er der, ligesom i alle de foregående på området, ikke nogen form for økonomisk konsekvensberegning, og derfor ønsker Dansk Folkeparti lovforslaget sendt tilbage til Indfødsretsudvalget, så der kan blive foretaget en nøje økonomisk analyse af, hvad det vil komme til at koste de danske skatteydere, at man giver dansk statsborgerskab på samlebånd.

Netop i disse dage er hele den danske befolkning rystet af indgrebene over for efterlønnen og medicintilskuddet, og jeg gad nok vide, om den danske borger vil kunne forstå, at når det drejer sig om udgifter til udlændinge – herunder i forbindelse med tildeling af dansk indfødsret og alt, hvad det afstedkommer – kan man bare på samlebånd bevilge løs uden at tage nogen økonomiske hensyn, hvorimod den øvrige del af befolkningen må tage hensyn. Derfor vil vi gerne anmode om, at dette forslag går tilbage til Indfødsretsudvalget til videre behandling.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Hr. Nødgaard benyttede ikke overraskende for mig lejligheden til at inddrage Venstre og for så vidt også De Konservative i sin argumentation for at bevise, hvor ringe indsigt vi har i den problematik, og hvorledes vores holdning burde ændres markant.

Jeg har lyst til at stille hr. Nødgaard – som jeg ellers sætter så stor pris på, og også på hans

politiske vurderingsevne – følgende spørgsmål, som jeg også kunne stille til Fremskridtspartiet: Har man virkelig nøje overvejet i Dansk Folkeparti, at mennesker, der blot én gang inden for de sidste 6 år har fået arbejdsløshedsdagpenge, skal udelukkes fra at få indfødsret? Det er det, ændringsforslagene i vidt omfang lægger op til. Er det virkelig sådan, vi skal forstå Dansk Folkeparti, at fordi man over en lang årrække ufor skyldt har oparbejdet en restance på under 5.000 kr. til det offentlige – måske på grund af sygdom, eller hvad ved jeg – skal man være udelukket for at få indfødsret? Det er det, de fleste i den buket af ændringsforslag, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet står bag, går ud på.

Jeg vil så gå over til et andet område, nemlig det, som nogle kalder kriminalitet. Jeg har et par eksempler, jeg vil nævne ...

Formanden:

Der er for megen uro i salen!

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gå over til området vedrørende kriminalitet, fordi jeg ønsker for befolkningen, at hvis man overværer denne debat, skal man også på det område vide, hvad Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet står for.

Et af de numre, man ønsker skal udgå af forslaget og altså skal nægtes indfødsret, er straffet – hvis jeg overhovedet må bruge ordet »straffet« – ved i april 1995 at være idømt en bøde på 1.100 kr. for ulovlig parkering i november 1993. Er det dét, der skal være ledetråden? Eller en anden sag: I juli 1981 er den pågældende idømt en bøde på 2.000 kr. og betinget fradømt kørekortet. Det er sådanne sager, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet fylder betænkningen op med for at udelukke de pågældende fra at få dansk indfødsret, men jeg kan godt sige til hr. Nødgaard, at den linje lægger Venstre ikke.

For tiden forhandler vi med regeringen om at få nogle ændrede kriterier, og vi håber, vores holdning om en skærpelse på de afgørende områder og i forbindelse med kriminalitet bliver imødekommet. Men vi hopper aldrig nogen sinde ned på et niveau som det her.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Dansk Folkepartis ordfører gav udtryk for, at vi her har et forslag, der omfatter godt 4.000 men-

nesker, og at det var det største antal nogen sinde.

Jeg tror i og for sig, at Dansk Folkepartis ordfører har ret i det. Men jeg mener også at vide, at Dansk Folkeparti er meget optaget af ventelister, og her har vi været i den situation, at folk, der har søgt dansk statsborgerskab og i øvrigt opfylder samtlige regler og bestemmelser, har skullet vente i op til 2 år.

Derfor har Indfødsretsudvalget i flere omgange bedt skiftende ministre om at forstærke indsatsen, så man fik sagsbehandlingstiden ned, og det viser sig nu, at det gør man, og det synes jeg er godt.

Så vil jeg kun sige til de forskellige bemærkninger både her i salen og i betænkningen, at alle i dette lovforslag opfylder de regler, som Folketinget har fastsat på dette felt.

Der er en gruppe, som ikke opfylder kravet til sproget. De har været til individuel behandling i udvalget. Det handler oftest om enten meget gamle mennesker eller mennesker, der er torturerede og derfor ude af stand til at lære sproget tilstrækkeligt. De har fået et individuelt »ja« i Indfødsretsudvalget.

Til hr. Nødgaards spørgsmål om, hvad det koster det danske samfund at give disse mennesker indfødsret, er svaret klokkerent: Det koster ikke én eneste krone, for indfødsret medfører ikke andre sociale rettigheder end dem, man har, når man bor her i landet.

Men hvis der bag hr. Nødgaards spørgsmål ligger, at man i stedet for at give dem indfødsret skulle sende dem ud af landet, så er det klart, at man kan anlægge nogle økonomiske vurderinger. Men indfødsret i sig selv kommer ikke til at koste det danske samfund en krone.

Arne Melchior (CD):

Når visse ting rækkes fra den ene til den anden, så har han, der rækker tingen, mistet den. Men der er andre ting, man kan give uden at give dem væk. Man kan faktisk dele ud af noget, man selv har, uden selv at blive forkortet, uden selv at få det, man har tilbage, beskåret. Ja, der er mange, der – og synes jeg med god ret – hævder, at man godt kan give gaver, som gør gavegiveren rigere, end modtagerne bliver ved at få dem.

Jeg kan også trække en anden parallel til noget så smukt og aktuelt som et levende lys. Et levende lys har den egenskab, at man med dette lys kan tænde utallige andre lys, uden at det

lysgivende lys svækkes i sin evne til at lyse eller varme.

Selvfølgelig har ethvert lys kun en vis tid, men overfører vi det til et menneske, så har mennesket altså også den evne, at så længe det lever, kan det dele ud af det, det selv besidder, ud af ting, det selv har arvet, fået forærende eller tjent, uden selv at blive afkortet i sin evne til yderligere at lyse eller varme andre mennesker, og man mister ikke selv varme eller egne muligheder.

Det kunne være, hr. Nødgaard skulle gå hjem og i en stille stund tænke lidt over sådant noget.

Det koster ham ikke én krone at dele den gave med andre, han og jeg har fået gratis, uden egen indsats og uden nogen viljesakt, nemlig det danske statsborgerskab.

Hr. Nødgaard klager her over, at der ikke er en paragraf, der fortæller om, hvad dette lovforslag koster. Men som fru Dorte Bennedsen allerede har meddelt, koster det ikke en krone.

Hvad har hr. Nødgaard egentlig bestilt siden lovforslagets fremsættelse, hvis ikke han har udregnet, hvad han mener det koster? Han kan da ikke bare stå her og slynge om sig med: Hvad koster det? Hvis han overhovedet kender det mindste til lovgivning, ved han, at det ikke koster en krone.

Men, vil jeg sige til hr. Nødgaard, der er et antal mennesker også her i landet, og heldigvis en stor majoritet, som ikke har spor imod at dele det, de selv har, med andre, også hvis det skulle koste giveren noget.

Her står vi så i den situation, hvor det end ikke koster noget. Men småligheden er altså så stor hos hr. Nødgaard og meningsfæller, at han end ikke kan stramme sig op til, at dele et gode – og enig: et dyrebart og værdifuldt gode – med sine medmennesker, selv om hr. Nødgaards egne muligheder ikke forringes på nogen som helst måde, ikke med en femøre, ikke med et minut, ikke med spor af hans kraft eller evne.

Hr. Nødgaard skulle tænke i den bane. Hvorfor skal det altid være: Jeg har, jeg vil vedblive med at have, og de, som ikke har været så heldige som jeg, vil jeg knageme ikke dele med. Hvorfor skal det være den tankegang, der bliver ved med at præge hr. Nødgaard og partifællers tale om disse ting?

Hr. Nødgaard skulle lade være med at tage ordet nu – jeg ved godt, at han er i sin fulde ret til at tage det – gå hjem og tænke en gang og så komme med svaret til tredje behandling, for jeg

forventer mig ikke noget af det svar, der ville komme nu.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har altid haft svært ved at forstå, hvorfor hr. Arne Melchior bliver så ophidset, når han skal tale her fra talerstolen; men det er tilsyneladende noget, der ligger til ham.

Så vil jeg lige starte med fru Dorte Bennedsen.

Vi er helt enige om, at de, der søger dansk statsborgerskab, opfylder de regler, som et flertal i Folketinget har fastlagt, men det er jo disse regler, Dansk Folkeparti ikke er enig i; vi vil have dem strammet.

Så siger fru Dorte Bennedsen, at de her ting overhovedet ikke koster som helst. Nej, det koster ikke noget at trykke på knapperne her i dag, men vi har dog et Indfødsretkontor, der sidder og behandler alle de her ansøgninger, og det koster i sig selv noget.

Men det centrale for Dansk Folkeparti er de mange på lovforslaget, som ikke kan forsørge sig selv og på en lang række områder ligger det danske samfund til last. Det er dem, vi taler om, når vi spørger, hvad det koster det danske samfund. Jeg havde håbet og troet, at fru Dorte Bennedsen med mange års erfaring her i Folketinget havde forstået det allerede ved mit første indlæg.

Så vil jeg lige bede fru Dorte Bennedsen som socialdemokrat gennem mange år svare mig åbent og ærligt på, hvad fru Dorte Bennedsen tror, de socialdemokratiske vælgere tænker ved, at de nu skal beskæres i efterløn, medicintilskud osv., alt imens et stort flertal herinde blot trykker på de grønne knapper. Jeg synes, det er meget, meget relevant spørgsmål, som vi må have frem her i debatten.

Hr. Arne Melchior's indlæg kan stå helt for sig selv. Han må have den opfattelse, han har, af de dele her, og jeg har den opfattelse, jeg har.

Specielt til hr. Svend Aage Jensby – hvis han ellers har tid at høre efter – der drog nogle banale eksempler frem om banale straffe. Jamen det kunne vi jo tale om, hvis vi kunne komme i snak med Folketingets flertal om at ændre reglerne, for drejer det sig om en mindre straf for et eller andet, kan vi sagtens snakke om det. Men situationen er jo den, at man ønsker, at alle – rub og stub – skal have dansk statsborgerskab.

Jeg ved godt, at hvis en af dem, der søger dansk statsborgerskab, har fået en straf, så for-

længer man de 7 år til 8, 9, 9½ år eller noget i den retning. Men vi har det sådan, at de, der har fået en hård fængselsstraf, ingen sinde skal have et dansk statsborgerskab. Det er deri, de afgørende forskelle ligger mellem det store flertal her i Folketinget og Dansk Folkeparti.

Hr. Svend Aage Jensby drog også et eksempel frem med gæld. Jamen det er da helt i orden med en mand, der har en gæld på 4.000 eller 7.000 kr. og er i fuld gang med at afdrage den; det er slet ikke dem, vi taler om. Vi taler om de udlændinge, der skylder i hundredtusindvis af kroner til det danske samfund. Er det ret og rimeligt at tildele dem et dansk statsborgerskab, fordi de har indgået en eller afdragsordning, som de overholder i en kort periode? Ja, jeg spørger bare.

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Aage Jensby: Hvornår kommer Venstre og De Konservative og giver udtryk for, hvad det er, de vil have strammet op i de her regler om tildeling af dansk statsborgerskab? Det forbigik hr. Jensby i totalt larmende tavshed under sit indlæg heroppefra. I stedet for brugte han sin taletid på at drage nogle banale småeksempler frem om, at Dansk Folkeparti ikke kunne unde dansk statsborgerskab til en eller anden, som har fået en bøde på et eller andet og en straf for dit og dat.

Venstre skulle dog se at komme i arbejdstøjet og få de her regler ændret, så befolkningen igen kan have tillid til noget af det, der foregår herinde.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes hr. Nødgaard skylder Folketinget et svar, når hr. Nødgaard siger: Hvad koster det ikke, at vi nu giver alle disse mennesker, som ikke kan forsørge sig selv, dansk indfødsret.

Jeg kender da en del mennesker, der er på det her forslag, som får sygedagpenge eller kontanthjælp, fordi de af den ene eller den anden grund ikke er i stand til at forsørge sig selv.

Jeg vil gerne spørge hr. Nødgaard, om han ikke vil komme herop og dokumentere ekstraudgifterne ved, at vi giver dem statsborgerskab. Der er ikke ekstra sociale rettigheder knyttet til statsborgerskabet, så når hr. Nødgaard taler om, at det koster, så kan der kun være én forklaring, og det er, at hr. Nødgaard mener, at denne gruppe overhovedet ikke skal have lov til at opholde sig i Danmark, og at der slet ikke skal være tale om, hvorvidt de skal have stats-

borgerskab eller de ikke skal have statsborgerskab. Hr. Nødgaard ønsker dem ud af landet.

Det er det eneste sted, jeg kan se en besparelse, og dér må vi sige at vi er meget uenige med hr. Nødgaard.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal besvare hr. Nødgaards spørgsmål til mig.

Hvis man læser Venstres bemærkninger til de ændringsforslag, vi stillede til lovforslag nr. L 43, vil det deraf udtrykkeligt fremgå, at vi dér henviste til beslutningsforslag nr. B 64 af 13. november 1997. I det beslutningsforslag er det klart og tydeligt tilkendegivet, hvad Venstre ønsker af stramninger på forskellige områder.

Efter at det forslag har været behandlet, er der i Justitsministeriet gennemført nogle forhandlinger med de partier, som man mener kan stå bag en menneskelig ansvarlig indfødsretspolitik.

Under de forhandlinger har Venstre gentaget sine ønsker.

Forhandlingerne er ikke slut endnu, men det bliver de snart, og jeg går ud fra, de vil vise en markant stramning på de områder, der er væsentlige.

Men jeg kan i hvert fald betro hr. Nødgaard, at der er et par steder, vi ikke går ind for stramninger. Hvis et menneske på grund af sygdom inden for 6 år skulle have fået under 5.000 kr. i dagpenge, eller hvis et menneske har fået en bøde for at køre lidt for hurtigt 5 år tilbage i tiden, så kan jeg godt hilse og sige, at så ønsker vi ingen stramninger.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Nødgaard fulgte jo min anbefaling og svarede mig ikke. Det har jeg ikke spor imod, jeg vil også godt forudse, at hr. Nødgaard heller ikke på noget senere tidspunkt kommer til at besvare mit indlæg af i dag, for han fatter jo ikke, at man kan dele med nogle andre af goder, man selv ejer; det går langt over hans forstand.

Det forstår hr. Nødgaard selvfølgelig ikke, men han kunne da i det mindste svare på det konkrete spørgsmål. Da han herfra bebrejdede både ministeren og udvalget, der har behandlet lovforslaget, at det ikke er anført, hvad det koster, så var vi to, der spurgte. Hvad koster det, spurgte vi altså hr. Nødgaard, og jeg tillod mig endda at insinuere, at hr. Nødgaard ikke havde

gjort sit hjemmearbejde, når han her påstod, at det ville koste, altså i kroner og ører, for det var jo det han sagde også i sit andet indlæg og sammenlignede det med efterløn, pensionsalder osv., osv. Det har det jo ikke noget som helst med at gøre.

Jeg konstaterer altså i mangel af svar på det konkrete spørgsmål, at hr. Nødgaard er nødt til at være enig i, at denne lovs udførelse hverken koster ham, den danske befolkning eller statskassen nogen penge.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Magen til påstand som den, hr. Arne Melchior kommer med, skal man lede længe efter, nemlig at det ikke koster skatteyderne noget.

Centrum-Demokraterne er, så vidt jeg ved, ikke medlem af Indfødsretsudvalget, men hvis hr. Arne Melchior studerede alle de 4.000, der skal have dansk statsborgerskab, og så Dansk Folkepartis ændringsforslag, ville hr. Arne Melchior uden at bruge briller overhovedet kunne se, at det kommer til at koste skatteyderne en formidabel formue at give dansk statsborgerskab til en lang række personer, som vi faktisk skal forsørge til evig tid. Det er jo det, hele sagen og bl.a. et af de mange ændringsforslag, som Dansk Folkeparti stiller, drejer sig om.

Vi vil gerne på en lang række områder dele med andre, vil jeg sige til hr. Arne Melchior, og det har vi også vist i handling her i Folketinget, men at køre frem, som man har gjort nu her i årevis, og bevilge dansk statsborgerskab på samleband, synes jeg er fuldstændig uanstændigt.

Hvis man spørger de respektive partier, der går så stærkt ind for de nugældende regler – spørg ude omkring i valgkredsene – og virkelig lægger frem, hvad det er, der foregår, er jeg lige så sikker som amen i kirken på, at de respektive partiers vælgere vil tage afstand fra den handlemåde, man har herinde.

Jeg vil godt lige sige til fru Dorte Bennedsen, der også nævnte det med ekstraudgifter, at jeg sådan set har besvaret det delvis gennem svaret til hr. Arne Melchior. Jamen vil man virkelig påstå sådan helt åbent og ærligt, at det ikke koster skatteyderne noget som helst, at man trykker på de grønne knapper om nogle dage? Så synes jeg faktisk, det er håbløst at diskutere med partier, der er så urealistiske i relation til økonomisk sans.

Men mit indlæg skal specielt gå til hr. Svend Aage Jensby. Jeg spørger stadig væk: Hvordan kan Venstre og for den sags skyld også De Konservative om nogle få dage stemme ja til det samlede lovforslag, når der gives dansk statsborgerskab til en række personer, som Venstre og De Konservative siger at de faktisk ikke vil have med på forslaget, fordi de hører ind under nogle ordninger, hvor man siger, at de ikke skal have dansk statsborgerskab? Jeg forstår ikke, at specielt Venstre kan stå og sige det her på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det skal nok blive min sidste korte bemærkning, hr. formand.

Hr. Nødgaard tager fejl. Det er ikke nok, at vi folkevalgte går ud og spørger i valgkredsene. Det er faktisk bl.a. vores opgave at oplyse i valgkredsene.

Det er, som hr. Nødgaard efterspurgte, en ærlig og sandfærdig oplysning, at opnåelsen af statsborgerskab ikke giver nogen økonomiske rettigheder, som de ansøgende ikke havde i forvejen.

Derfor er det hr. Nødgaard, der skylder at oplyse, hvad det er, det koster. Det er ikke nok at slå ud med armene og sige, det koster en hel masse. Sig dog tallet og specificer, hvor det kommer fra. Det eksisterer ikke som andet end en vild og dum fantasi hos hr. Nødgaard selv.

Formanden:

Hr. Nødgaard for en kort bemærkning. Så er det nok den sidste.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hr. Arne Melchior kan have ret i, at det måske ikke koster så meget i forhold til det, det koster nu, men det er jo det, vi i Dansk Folkeparti ikke vil blive ved med at acceptere, nemlig at folk kan blive i Danmark på evig dansk forsørgelse. Det kan ikke være rigtigt.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Der er selvfølgelig ikke meget fornyelse i det, så det bliver til dels en gentagelse.

Der er ikke nogen ny situation. De mennesker, der skal have dansk statsborgerskab ved den her lejlighed, har været her i 7 år. De har ret til at være her efter de regler, vi har, men det

er klart, at hvis Dansk Folkeparti siger, at det skal vi ikke have, vi skal ikke leve op til de konventioner, de aftaler osv., vi har, og at vi skal sparke dem ud, så kan det blive til en besparelse i den sidste ende.

Det afgørende er, at disse mennesker i dag har ret til at trække på det danske system som en hvilken som helst anden, og selv om vi giver dem dansk statsborgerskab, får de ingen nye rettigheder. Forudsætningen for, at man kan opnå en besparelse, er, at vi skal bryde alle regler og sende dem ud af landet, efter at de har været i 7 år. Det er den eneste måde, man kan opnå en besparelse på.

Det menneskesyn, der ligger bag det, får hr. Nødgaard ikke medhold i.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kan kun sige til hr. Ebbe Kalnæs, at vi kan blive ved med at diskutere det her resten af eftermiddagen, og vi kan kun konstatere én ting: Opfattelserne er vidt forskellige, og jeg er på ingen måde enig med hr. Kalnæs i det, han har sagt.

Det, der irriterer mig lidt, er, at Venstres ordfører kun vil henvise til et beslutningsforslag og ikke vil komme her på talerstolen og forklare, hvordan Venstre i overmorgen, eller hvornår det bliver, kan stemme for det samlede lovforslag, når partiet Venstre har sagt, at de regler, der ligger for tildeling af dansk statsborgerskab, er Venstre imod, og at de vil have kraftige opstramninger. Så forstår jeg ikke, hvordan man kan trykke på de grønne knapper om et par dage her i Folketinget.

Det er bekvemt af Venstres ordfører at stå og snakke med forsvarsministeren, så han har et alibi for ikke at høre efter. Det er meget elegant gjort, utrolig flot gjort.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare sige til CD, at det har i hvert fald intet ...

Formanden:

Det skal være til hr. Nødgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Så vil jeg bare bede Dansk Folkepartis ordfører om at bekræfte, at det her forslag om indfødsrets meddelelse i hvert fald intet har med kon-

ventioner at gøre. Det er dog det værste vås, jeg endnu har hørt fra denne her talerstol. Det her drejer sig om indfødsret, som gives i henhold til grundloven, og har intet med konventioner at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 11 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 11 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 11 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 11 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 42 stemte for, 56 imod.

Ændringsforslag nr. 7-10 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 33: Forslag til lov om ophævelse af lov om afgift ved overdragelse af aktier m.v. (aktieafgiftsloven).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 8/10 98. Første behandling 29/10 98. Betænkning 2/12 98).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Nedsættelse af skattesatsen for selskaber og fonde samt virksomhedsskatteprocenten).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 8/10 98. Første behandling 29/10 98. Betænkning 2/12 98).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.